

varerne som de øvrige landbrugsprodukter i toldtariffens kap. 1-24 blev imidlertid afgivet under udtrykkelig forudsætning af, at der inden for landbrugssektoren opnåedes tilsvarende indrømmelser fra de øvrige lande.

VI. Danmarks forberedelse til og repræsentation under forhandlingerne.

Kennedy-rundens omfattende og komplicerede karakter nødvendiggjorde fra dansk side både et betydeligt forberedende arbejde og kontinuerlige møder og beslutningstagen under forhandlingernes forskellige faser.

Den danske deltagelse i forhandlingerne tilrettelagdes af udenrigsministeriet i samarbejde med handelsministeriet, landbrugsministeriet, fiskeriministeriet og departementet for told- og forbrugsafgifter. Forberedelserne koordineredes med hovederhvervsorganisationerne dels gennem en række møder i udenrigsministeriet dels ved regelmæssige møder i det af departementet for told- og forbrugsafgifter nedsatte toldforhandlingsudvalg, hvori de fleste hovederhvervsorganisationer er repræsenteret. Der fandt forud for forelæggelsen af de danske tilbud omfattende drøftelser sted med erhvervsorganisationerne, og regeringens beslutninger om effektivering eller tilbagetrækning af tilbuddene blev først truffet efter samråd med erhvervene. De under forhandlingerne fremsatte ønsker om indrømmelser fra andre lande udarbejdedes endvidere i det væsentlige på grundlag af oplysninger modtaget fra erhvervene. — Der fandt under forhandlingerne på mere generel basis en løbende orientering sted af erhvervene, bl. a. ved regelmæssige møder mellem udenrigsministeren og formændene for hovederhvervsorganisationerne.

Den danske delegation blev ledet af chefen for den danske FN- og EFTA-mission i Genève og omfattede foruden missionens egne medarbejdere repræsentanter for de ovennævnte ministerier, der under forhandlingernes slutfase i foråret 1967 næsten til stadighed var til stede i Genève.

VII. Forhandlingernes forløb.

Realitetsforhandlinger kom først rigtigt i gang i efteråret 1966. Efter intensive forhandlinger i det følgende halve års tid opnåedes i midten af maj måned 1967 enighed om et kompromis mellem de vigtigste deltagerlande.

Såvel på industrivareområdet som med hensyn til landbrugsvarerne kom forhandlingerne for en række vigtigere varer til at foregå i særlige *multilaterale sektorgrupper*. Dette var således for industrivarernes

vedkommende tilfældet med hensyn til kemikalier, jern og stål, bomuldstekstiler, papir samt aluminium, og på landbrugsområdet oprettedes særlige grupper vedrørende kød, mejeriprodukter og korn.

Det væsentligste problem inden for *industrivareområdet* forelå med hensyn til *kemikalier*. Der bestod her den særlige vanskelighed, at USA som toldberegningensværdi i en vis udstrækning ikke anvender importpriserne, men de amerikanske salgspriser — det såkaldte American Selling Price-system — hvilket medfører væsentlig højere toldberegningensværdier og som følge heraf en meget høj og i visse tilfælde prohibitiv toldbelastning af de omhandlede varer ved indførsel til USA. EEC betingede sig derfor — som forudsætning for at yde væsentlige indrømmelser — ASP-systemets afskaffelse, hvilket imidlertid ville forudsætte lovændringer i USA. Forhandlingerne resulterede i en aftale mellem de store producentlande, hvorefter nedtrapningen af toldsatserne på kemikalier sker i to omgange. USA vil i første omgang, d. v. s. indtil man ved, om kongressen godkender ASP-systemets afskaffelse, halvere alle toldsatser over 8 pct. og reducere resten med 20 pct. Hvis ASP-systemets afskaffelse godkendes, vil USA i anden fase nedsætte alle toldsatser til højst 20 pct., dog 30 pct. for visse farvestoffer og ca. 27 pct. for visse sulfopræparater. EEC vil for de fleste varer i første fase reducere tolden med 20 pct. og i anden fase — betinget af ASP-systemets afskaffelse — med de resterende 30 pct.

Med hensyn til *bomuldstekstiler* kompliceredes forhandlingerne af, at både EEC og USA gjorde deres tilbud i Kennedy-runden betinget af en uændret forlængelse af det gældende GATT-bomuldstekstilarrangement, hvis importbegrænsende bestemmelser udviklingslandene ønskede modificeret. Efter at der var opnået enighed om en forlængelse af arrangementet for en tre-årig periode, indvilgede de fleste af industrilandene i en række mindre toldnedsættelser på tekstilområdet.

For *jern- og stålsektoren* forelå som en særlig målsætning tilvejebringelsen af større toldharmonisering mellem de store producentlande. Forhandlingerne vanskeliggjordes af, at kompetencen for EEC-landenes vedkommende henhørte under Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, og der opnåedes kun relativt lave toldsænkninger for de fleste varer inden for denne sektor.

Betydelige toldindrømmelser opnåedes derimod inden for *papirsektoren*, hvor først og fremmest Sverige, Norge og Finland har store interesser, samt med hensyn til *maskiner, transportudstyr og instrumenter*. For *aluminium*, hvor bl. a. Norge har store